

turi būti aiškinama taip:

pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai, susiję su supaprastinta procedūra dėl advokato honoraro sumokėjimo, per kurią dėl klientui (vartotojui) pareikšto reikalavimo sprendimą priima neteisminė institucija, o teismo įsikišimas numatytas tik galimoje skundo dėl to sprendimo pateikimo stadijoje, ir tuo atveju teismas, į kurį kreipiamasi, negali nei prireikus *ex officio* tikrinti, ar sąlygos, esančios sutartyje, kuria remiantis reikalaujamas honoraras, yra nesąžiningos, nei leisti šalims pateikti kitų dokumentinių įrodymų, išskyrus tuos, kurie jau buvo pateikti neteisiminei institucijai.

2. Direktyvos 93/13, iš dalies pakeistos Direktyva 2011/83, 4 straipsnio 2 dalis

turi būti aiškinama taip:

šioje nuostatoje numatyta išimtis netaikoma advokato ir jo kliento sudarytos sutarties sąlygai, pagal kurią klientas įsipareigoja laikytis šio advokato nurodymų, nesiimti veiksmų be advokato žinios ar nesilaikydamas jo patarimo ir pats neatsisakyti ieškinio byloje, kurioje jam atstovauja minėtas advokatas, antraip jis privalės sumokėti piniginę baudą.

3. 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004

turi būti aiškinama taip:

tai, kad į advokato ir jo kliento sudarytą sutartį įtraukiama sąlyga, kurioje nustatoma piniginė bauda klientui, jeigu šis savo iniciatyva atsisako tęsti teismo procesą, kuriame jam atstovauja minėtas advokatas, ir kurioje daroma nuoroda į advokatų asociacijos įkainių lentelę, nors apie ją nebuvo užsiminta nei komerciniame pasiūlyme, nei anksčiau pateiktoje informacijoje, turi būti laikoma „klaidinančia“ komercine veikla, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 7 straipsnį, jeigu ja vidutinis vartotojas skatinamas arba gali būti paskatintas priimti tokį sprendimą dėl sandorio, kurio jis kitomis aplinkybėmis nebūtų priėmęs, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 382, 2021 9 20.

**2022 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje
(Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)
SI ir kt. / Bundesrepublik Deutschland**

(Byla C-497/21) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Sienuų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Direktyva 2013/32/ES – Tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendra tvarka – Tarptautinės apsaugos prašymas – Nepriimtino pagrindai – 2 straipsnio 4 punktą – Sąvoka „paskesnis prašymas“ – 33 straipsnio 2 dalies d punktas – Valstybės narės sprendimas atmesti tarptautinės apsaugos prašymą kaip nepriimtina dėl to, kad buvo atmestas ankstesnis suinteresuotojo asmens Danijos Karalystei pateiktas prašymas – Danijos Karalystės priimtas galutinis sprendimas)

(2022/C 424/15)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: SI, TL, ND, VH, YT, HN

Atsakovė: Bundesrepublik Deutschland

Rezoliucinė dalis

2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos 33 straipsnio 2 dalies d punktas, siejamas su šios direktyvos 2 straipsnio q punktu ir prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo (Nr. 22) dėl Danijos Karalystės pozicijos 2 straipsniu,

turi būti aiškinamas taip:

pagal jį draudžiamos valstybės narės (išskyrus Danijos Karalystę) teisės nuostatos, kuriose numatyta galimybė atmesti kaip nepriimtina tarptautinės apsaugos prašymą (ar jo dalį), kaip jis suprantamas pagal šios direktyvos 2 straipsnio b punktą, šiai valstybei narei pateiktą trečiosios šalies piliečio ar asmens be pilietybės, kurio ankstesnį Danijos Karalystei pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą ši valstybė narė atmetė.

(¹) OL C 502, 2021 12 13.

2022 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) nutartis (Judecătoria Târgu-Mureș (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) byloje, pradėtoje Delgaz Grid SA

(Byla C-95/22) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – SESV 82 straipsnis – Teisė į informaciją baudžiamajame procese – Teisė būti informuotam apie pareikštus kaltinimus – Direktyva 2012/13/ES – 6 straipsnio 1 dalis – Taikymo sritis – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis – Veiksminga teisminė gynyba – Skundas dėl pernelyg ilgos baudžiamojo proceso trukmės – Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos tokį skundą leidžiama pateikti tik asmenims, turintiems įtariamojo arba kaltinamojo statusą – SESV 267 straipsnis – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalis – Akivaizdus jurisdikcijos nebuvimas)

(2022/C 424/16)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Judecătoria Târgu-Mureș

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Delgaz Grid SA

Rezoliucinė dalis

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos atsakyti į 2022 m. sausio 28 d. sprendimu Judecătoria Târgu-Mureș (Târgu-Mureș pirmosios instancijos teismas) pateiktą klausimą

(¹) Gavimo data: 2022 2 11.